

ВАРТОВА БАШТА

Вісник
Єгового Царства

“І зрозуміють, що я Єгова”

Езекиїла 35:15

VOL. LXII МІСЯЧНИК № 2

Лютий, 1941

ЗМІСТ

НАВЧАННЯ (Прод. часть 8)-----	19
Служба храму-----	20
ЧАСИ І ПОРИ (Прод. часть 1)----	22
Назначений час-----	23
Армагедон-----	24
“Як злодій”-----	26
Чи є злодія-----	28
ЧАСИ І ПОРИ (часть 2)-----	29
Кажуть що?-----	30
Знак-----	31
Відновлення в чужих мовах-----	2
“Задоволені”-----	2
“Меч Аода” Період свідцтва-----	2

“ВИ СВИДКИ У МЕНЕ ШО Я БОГ ГОВОРИТЬ ЄГОВА” - Іса 43:12

Ukrainian Monthly, published by
WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street,Brooklyn, N.Y., U.S.A.
OFFTCEES

J. F. RUTHERFORD, *President* W. E. VAN AMBURGH, *Secretary*

“Діти твої навчатиме сам Єгова, і великий мир і гаразд буде про- між синами твоїми.” — Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний справдішній Бог, існуючий од віків до віків. Сотворитель неба й землі й Датель життя своїх сотворінь; що Льюгос був початком Його творива, і Його активним чинником в творенні всіх речей; що Льюгос є тепер Господом Ісусом Христом у славі, одягнений в усяку силу в небі й на землі, і є Головним Виконавчим Чинником Єгови.

ЩО БОГ сотворив землю для чоловіка і звершеного чоловіка для землі й помістив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що з причини Адамового переступу всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і що чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути ціну викупу для послужних з людства; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи і вивисив Його в небі понад всі інші істоти й понад всі інші імена й одягнув Його в усяку силу і владу.

ЩО ЄГОВА ОРГАНІЗАЦІЯ є Теократичною якої ім'я — Сион, і що Ісус Христос є головним Урядником її й правильним Царем світа; що помазані й вірні послідовники Ісуса Христа є дітьми Сиону, членами Єгової організації і Його свідками, яких завдання і привілей є свідкувати про всевишність Єгови, звіщати про Його задуми взглядом людства, як про це в записано в Біблії, і нести овочі царства усім, що бажають довідатись про них.

ЩО СВІТ скінчився, і Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, який скинув Сатану з неба й зачав устанавляти Боже царство ва землі.

ЩО ПОМІЧ і благословення людей землі можуть прийти лише через царство Єгови під Христом, яке тепер зачалось; що наступаюче велике діло Господнє буде знищення сатанської організації й устанавлення справедливості на землі, і що в тому царстві люди доброї волі, що переживуть Армагедон, будуть дальше виконувати Божий приказ “сповняйте землю” праведними людьми.

ЙОГО МІСІЯ

Цей журнал видається в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгову і Його задуми, як це вони є подані в Біблії. Він містить науку Святого Письма для особливої помочи свідків Єгови й всіх людей доброї волі. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й інші средства публичного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії як авторитету свого навчання. Він зовсім вільний і відокремлений від усіх партій, сект і світських організацій. Він всеціло й безвиможно стоїть за царством Бога Єгови під Христом, Його олюбленим Сином. Він не є догматичний, а радше заохочує до уважного й критичного студіювання у світлі Св. Письма. Він не мішається в ніякі суперечности, ані його сторінки не є отворені для особистих справ.

Річна Передплата

У злучених Державах виносить \$1.00, в Канаді й інших краях \$1.50; у Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 6 ш. Передплату в Злучених Державах треба висилати через поштової переказ, експрес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії передплати треба висилати впрод до відділів у тих краях. З інших країв передплату можна посилати до бюра в Брукліні, та лише через міжнародний поштової переказ.

Закордонні Бюра

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N.S.W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кожному случаї адресувати на ім'я Товариства.

(Цей журнал виходить у кількох мовах.)

Всі щирі студенти Біблії, що з причини немочей, убожества або якогось нещастя не можуть заплатити передплату, такі можуть отримати Вартову Башту даром, якщо вони випишуть апликацію до видавців раз у рік, зазначаючи причину такої апликації. Цим ми раді допомогти бідним, та постова регула вимагає письменної апликації кожного року.

Увага до передплатників: Посвідку за отриману передплату нову чи відновлену ми не висилаємо, хіба о це попросять. На просьбу змінємо адреси в протягу одного місяця. Один місяць перед скінчення передплати, висилаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50. Entered r.s second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ВІДНОВЛЕННЯ В ЧУЖИХ МОВАХ

Коли пишете до Товариства про відновлення на ВАРТОВУ БАШТУ або ВІСТНИК ПОТІХИ в інші мові чим Англійська, тоді чужа мова повинна бути виразно зазначена (така як, Грецька, Іспанська, Польська, Українська і т. п.) Це переважно треба зробити при зміні адреси або відновлення пренумерати, коли уживаєте щось інше, ніж звичайну карточку відновлення. Коли на карточці відновлення не є зазначена яка інша мова, тоді є припущення, що це є Англійська пренумерата і це спричиняє багато непотрібного клопоту й дуже запізнює висилку журналу. **ОТЖЕ НЕПРЕМІННО ВИРАЗНО ТРЕБА ЗАЗНАЧИТИ МОВУ НА ВСЯКІ КОРЕСПОНДЕНЦІ Й КАРТОЧЦІ ВІДНОВЛЕННЯ.** Це багато улекшить роботу в бюрі, наколи ви будете уживати карточку відновлення, котра посилається вам з вашим журналом. Ваша кореспонденція з бюром Товариства в Брукліні буде скоро відповіджена, якщо ваш лист буде написаний в Англійській мові, як тільки це є МОЖЛИВО для вас.

“ЗАДОВОЛЕНІ”

В цих днях збільшаючого незадоволення із всіма обставинами в світі, заголовок ської нової книжечки, “Задоволені”, уражує читача із сильним зворушенням. Зміст ської 32-сторонньої книжечки показує, як і через кого бажання серць всіх людей доброї волі буде задоволене. На передні обложці

знаходиться образець, котрий представляє історію, яку описує автор ської книжечки, Суддя Рутерфорд. Ця книжечка “Задоволені” тепер вже висипається всім тим, що зафірують 5 ц. за одну. Час на загальне розношення ської книжечки є виголошений деінде (Увага; ця книжечка є лише тільки в англ. мові.)

“МЕЧ АОДА” ПЕРІОД СВИДОЦТВА

Цей середзимовий період спеціальної активності буде продовжатись цілий місяць Лютий. Титул цього періоду звертає увагу на ревність, енергію і неустрашимість з якою Аод ужив свого меча проти царя Еглона, й таких кваліфікацій будуть уживати всі вістники Теократії під час цього періоду. Лютий отворить в цім році три-місячну кампанію ВАРТОВОЇ БАШТИ, отже з цього виринає, що всі вістники Теократії будуть доложувати старання, щоб доставити пренумерату на ВАРТОВУ БАШТУ, офіруючи в додатку до пренумерати, книжку РЕЛІГІЯ і нову книжечку ЗАДОВОЛЕНІ, все це за жертву \$1.00. Приготовлюйтесь вже тепер до цього свідочтва, й если можливо, приходьте на зібрання служби у місцевім зборі, де ця кампанія дискутується й організується. Пишіть до цього бюра, если вам треба якої додаткової інформації. Щоб уможливити сформуувати огульний рапорт праці і її результат, то ви прошені подати свій особистий рапорт того, що ви доконали в цім періоді.

ВАРТОВА БАШТА

ВІСТНИК ЄГОВОГО ЦАРСТВА

VOL. LXII

Лютий, 1941

№ 2

НАВЧАННЯ

(Продовження)

Часть 8

“І випроводив нарід свій з radoщами, з торжеством вибраних своїх.” – Пс. 105:43

МАЮЧИ ці факти, помазанники і їхні співтовариші оцінюють слідуєче пророцтво: “Тих, що бануватимуть за врочистими своїми обходами, я позбираю – вони твоїми будуть; досить ганьби, що на них ваготіла”. (Соф. 3:18) Кого Він позбирає? Пророцтво відповідає: Посвячені люди були відсутні від Господньої організації, тому що вони були у в’язниці, стримані ворожою організацією під час світової війни. Було це важко для них бути в неволі: “Досить ганьби, що на них ваготіла”. (Ротердам). Посвячені не затримали їхньої невинности, але вони опустили свої руки в часі того періоду в доручуванні свідоцтва про царство. Ось так в 1918 році і 1919 році вони кинули зневагу на організацію Єгови. Ті що належали до “лукавого слуги” кляси не були зібрані по 1918 році (до храму), але були відрубані від святого города. (Захар. 14:1,2) Вірні сумували, і коли вони були зібрані до Господа, тоді їх радість дійсно зачалась.

29 Єгова каже до тих поневоленних одиниць, що осталися вірними: “Ось, я притісню всіх тих, що тебе тіснили, буду піддержувати–рятувати всякого кольгавого, поскуплюю до купи розпорошених, пороблю їх славетними й знакомитими по всіх землях, де побивав їх сором”. – Софонії 3:19

30 Перша часть того тексту, після Ротердама, звучить: “Ось, я притісню всіх гнобителів твоїх”; тоді наступає дивовижна робота Єгови, в якій Він дав вірним своїм участь. Та “дивовижна робота” відкриває гіпокритичних релігійних гнобителів. Під час тієї “дивовижної роботи” вилято кільканадцять пораз на “християнство”. Бог післав “голоднечу” в їх край, не давши релігійним облудникам видіння свого заміру. Вони як демони; пішли в темряву і там позістають. (Одр. 16:1–4; Амоса 8:11). Коли релігійні почування тих гнобителів були нарушені, тоді вони зачали вити. Впродовж “дивовижної роботи”, деякі гнобителі і їх попирачі зачали каятися: “І прийдуть до тебе в покорі сини тих, що тебе пригнітали, й припадатимуть до стіп у ніг твоїх всі, що колись тобою гордували та й назвуть тебе городом Господнім, Сионом Свя-

того Ізрайлевого”. (Іса. 60:14) Ось так є описані ті, що були гнобителями, але котрі тепер звернулися до Господа і шукають спасення. Опісля прийде “дивовижний акт” і гнобителі не втечуть від Єгового Екзекутора: “Будуть бо дні тиї горе, якого не було від почину творення, як творив Бог, до сього часу, й не буде”. – Марка 13:19

31 Хто спасеться? Господь відповідає: “Буду піддержувати рятувати”, це значить останок Сиона, котрому поручено свідоцтво Ісуса Христа. Під час світової війни ті, що мали дві думки, стараючись слухати людських володарів, бо вони вважали їх за “висші власті”, і також бажали бути вірним до Бога Єгови; але вони, будучи чесного і щирого серця, Єгова привернув їх (до своєї ласки). “Тоді позбираю, я, говорить Господь, кульгавих і прогнаних позбираю й тих, на кого допустив був лихо. І вчиню кульгавих багатими в потомність, а по розкиданих далеко–великим народом, і сам Господь царюватиме в них на Сион–горі по всі вічні часи”. – Михея 4:6,7

32 Релігійністи шукали нагоди, щоби позбутися із землі Божих посвячених людей, але Господь ізбавив і визволив тих, що були вірні Йому. “Коли ж я кульгаю, вони втішаються, зібравшись (проти останка); злоріки зібрались проти мене, і не знав про них; вони озьвірилися на мене, і нема їм впи ну. Вкупі з мерзенними брехунами скреготали вони зубами”. (Пс. 35:15,16) “І чував я ворожі речі в натовпі, погрози навкруги: Викажіть! Обвинуватимо його! Ті самі, що з ними дружився, підстерігали, чи я не спіткнуся: Може попадеться, так ми перемаємо його та й помстимось на йому”. – Єрем. 20:10; Пс. 38:16–18

33 Це вздержання між двома думками принесло наслідок, що останок закульгав. Єгова простив їм за їх несвідомість відносно “висших властей”, і змидувався над ними, зібрав їх і привернув їх в 1919 році, а пізніше, в 1929 році, Він відокрив своїм вірним людям, що “висшими властями” не є земні володарі, але Бог Єгова і Христос.

34 Даліше відносно вірних Єгова говорить: “Поскуплюю до купи розпорошених”; цебто, вигнаних із “Святої Землі” служби, з якої вигнано Божих людей в користь справ царства під час світової війни. Бог дозволив, що вони були вигнані тому, що вони мали страх до чоловіка і тому, що вони затримали багато релігії та релігійної церемонії. Це було представлено через утікаючого Ілію від Диявола-почитаючої жінки, Езабелі. (1 Цар. 19:1–15). Даліше як це було представлено через поворот Ілії і повернення і зібрання останка Сиону, Єгова уневажнив чин ворога проти Божих вірних людей. Даліший образ цього Бог велів записати через свого пророка Езекиїла: “І сказав він до мене: Сину чоловічий! Отті кості – це все дом Ізраїля (духового); Вони мовляють (в 1918 році): Кості наші висохли, надія наша зникла; ми бо відорвані від кореня. Тим же то вискажи пророцтво й скажи їм: Так говорить Господь Бог: Ось, я поодчиняю гроби ваші, й виведу вас, мій народе, з гробів ваших, Та й заведу вас у землю Ізраїлеву. І зрозумієте, що я – Господь, як повідчиняю ваші гроби й повиводжу вас, мій народе, з гробів ваших”. – Езек. 37:11–13.

35 Даліше Єгова каже: “Пороблю їх славетними й знакомитими по всіх землях, де побивав їх сором”. (Соф. 3:19) Визволення останка з рук ворога і привернення їх до їх краю, тобто, до служби царства, принесло славу для Єгови і честь для Його ім’я. Єгова також дав своєму вірному останку “нове ім’я” на славу свою. Всі ці ласки Божі, дані Його людям, принесли знеохоту ворогові а головню римо католицькій гієрархії. (Одкр. 11:11–13) Тоді Єгова велів їм бути Йому свідками і показати Його хвалення, щоб вони вивисшали Його ім’я перед іншими, а не вивисшали людей. “І скажете тоді: Славте Господа, призывайте ім’я Його; розповідайте між народами про діла Його; наминайте, що ім’я Його велике! Співайте Господеві, бо Він учинив велике, – нехай дознаються про се по всій землі!” – Іса. 12:4,5.

36 Впродовж світової війни останок був поставлений на ганьбу в їх краю. Відносно них Бог каже: “Я зроблю з них славу і ім’я” “по всіх землях, де побивав їх сором”. Божі люди були накриті соромом; але коли Господь зібрав їх і привернув їх до служби, тоді вони виглядали інакше. Тепер в кожному краї “християнства” релігійністи були змушені звернути свою увагу на свідків Єгови. Римо католицька гієрархія нарешті признала, що є люди на землі, які відмовилися піддатися її впливові і які не бояться своїх інквізиторів. Вірні тепер сповняють і слухають тієї поради, що є подані в Писаннях, а іменно: “Тільки достойно благовістя Христового живіть, щоб, чи я прийду та побачу вас, чи той не буду між вами, почув про вас, що стоїте в одному дусі і однією душею боретесь за віру євангельську, і не жахаючись ні в чому від противників; се їм явний знак погибелі, а вам спа-

сення, і воно від Бога”. – Филип. 1:27,28

37 Єгова переверне їх столи і тепер “католицька акція” і її союзники потемніють. Вороги бачуть, що вони є відкриті, і вони бачуть, що люди доброї волі втікають від демонської організації і знаходять відпочинок і безпеку під Божою організацією. Єгова предсказав цей день тріумфу для тих, що служать і поклоняються Йому в дусі й правді. “А ви будете зватись сьвященниками Господніми, величатимуть вас слугами Бога нашого; будете користуватись достатками народів і славитись їх славою. За ваш сором оддано буде вам удвоє; за стид будуть вони радуватись своєю долею, бо в країні своїй удвоє стільки посядуть; веселощі вічні будуть у них”. – Іса. 61:6,7

СЛУЖБА ХРАМУ

38 В часі судження храму, який зачався в 1918 році, ті, що перейшли пробу, були помазані й поучені й вислані служити Теократичному правительству, і про них Єгова через свого пророка каже: “Так, того часу поприводжу вас і позбираю вас; пороблю бо вас людьми славними й високо поважними між усіма народами на землі, як визволю вас із неволі перед очима вашими, говорить Господь”. – Софон. 3:20

39 У храмі вірним одиницям сказано служити Теократії. Для них Господь поручив інтереси царства. Вони мусять тепер приносити Єгові офіру в праведності, і це вони зробили, коли вони були післані по світу виконувати їм приписану роботу під Ісусом Христом, їх Головою і царем.

40 Те зібрання або привернення не відноситься до Ізраїля по тілу, тому що вони були типічними людьми. Те зібрання тут відноситься до духового Ізраїля. Це значить уведення духових ізраїльтянів, вірних свідків Божих у видиму єдність. Тепер Божі люди є приведені в повну єдність, як про це Господь предсказав через апостола. (Ефесян 4:13,14) “Так говорить Господь Бог: Як я позбираю дом Ізраїля з між народів, що між ними вони розсіяні, й покажу себе на них святим перед очима в усіх народів, і житимуть вони в своїй землі, що я наділив слугі мойому Якові: тоді будуть вони жити в ній безпеч і будуть будувати доми, й насаджувати виноградники, й житимуть собі безпеч, я бо заведу суд над усіма, що їм бажають лиха, й узнають вони, що я – Господь, Бог їх”. (Амоса 9:14,15) Ті Писання показують, що вірні слуги Єгови на землі вже ніколи не будуть розкинуті ворогом, але на віки будуть служити Єгові і радуватись Його спасенням.

41 Люди Єгови, останок і його співтовариші, є тепер заняті проголошенням (царства), і це вони виконують в повній єдності й згоді. Деякі, приклади гідні завваги є отці: В 1938 році, в Лондоні, Англія, відбулась конвенція останка і співтоваришів, котра то конвенція була злучена

електричними приладами із многими зібраннями в Великій Британії, Полудневій Африці, Австралії, Новій Зеландії, Тасманії, Канаді і Америці. Подібна конвенція відбулась також в 1939 році, з Нью-Йорком як центром, з котрим були зв'язані многи міста і радіо-станції. Цим чином свідки Єгови і їх співтовариші в кожній частині краю "християнства" були зібрані разом і гармонійно проголошували ім'я великого Теократа і Його правительство.

42 "Пороблю бо вас людьми славними й високо поважними між усіма народами на землі". Десь від 1878 року Єгова зачав вибирати з між народів "людей для свого ім'я". (Діян. 15:14) Цих він поставив на пробу в храмі суду в 1918 році, признаних Він вислав виконувати Його роботу. Писання й фізичні факти точно згадуються і показують, що тепер прийшов час, коли Єгова дає свою ласку всім тим, що дійсно служать Йому і люблять Його; а це доказує сповнення пророцтва відносно їх припоручення. "Намет Давидів" був типічним і представляв царство. В 1914 році цар, Ісус Христос, був окоронований і Його царство установлене. Останок, отримавши припоручення, вийшов проголошувати ім'я Єгови по Його приказу й Його царство. Із цим згадуються слова пророка Амоса в 9:11,12. (Гляди також Діяннн 15:14-18) Для чого це було зроблено? Слово Єгови відповідає: "Щоб остальні з людей (для Його ім'я) шукали Господа і щоб люди доброї волі всіх народів утікали до Теократичного правительства. Все це Єгова предсказав від самого почину; а Його ціль мусить бути виконана. – Діян. 15:14-18.

ПОВНЕ ЗАПЕВНЕННЯ

43 Останок і його співтовариші мають повне запевнення, що має вскорі настати. Вони вже більше не сумніваються, ані не страхаються. Єгова промовив, і Його слово не вернеться до Нього в порожні, але доконає Його заміру. Заміривши щось зробити, Він напевно виконає його. (Іса. 46:11; 55:11) Коли Єгова виконає ті чудові річі? Він відповідає: "Як визволю вас із неволі перед очима вашими". Єгова зібрав своїх вірних свідків, щоб всі могли бачити і знати, що Єгова є Всемогучим і що тепер Його пророцтва зачинають сповнятися на славу і оправдання Його ім'я.

44 Як би всі посвячені в 1918 році були опустили руки і опісля не організувалися і не виконували роботи свідоцтва в певності й одвазі, тоді ніхто на землі не був би бачив або знав про привернення духового Ізраїля і що вони є правдивими слугами Бога Єгови, які проголошують Його ім'я й правительство. Вдійсності, тоді не могло б було бути ніякого привернення, якби не факт, що деякі осталися вірними і правдивими Господеві, отже вони становлять останка. В 1919 році посвячені й вірні люди Єгови були привернені й всяка перепона усунена. Ось так вірні прославляли ім'я Єгови. Релігійоністи, політики та торговці тоді зрозуміли,

що на землі є цілком посвячені люди Єгови, які без страху й вагання проголошують Його ім'я і Теократичне правительство, яко єдину надію для людства.

45 Тепер релігійоністи розуміють, що свідки Єгови і їх співтовариші не є звичайні люди, але що вони є відлучені й відріжені від релігійних політиків землі. Вони бачуть, що вони є дивні люди. Ті вірні свідки ставлять Єгову і Його царство понад усе. Їх свідоцтво відносно Єгови і його Теократичного правительства наповняє всіх релігійоністів і союзників гіркою ненавистю до Всемогучого і Його царства. Ось так ворог отверто противиться всьому, що належить до Теократичного правительства. Господь Бог так спричинив, що ворог мусить рішати свою власну судьбу, і отверто попірати справи Диявола і ділає в гармонії з демонами і всі вони противляться Всевишньому і всім представникам його. Він велить своїм людям возвеличувати Його ім'я на землі.

УЧИТЕСЯ

46 Писання були написані для того, щоби чоловік Божий міг бути навчений і вповні оружений служити Всевишньому і Його царству. (2 Тим. 3:16,17) Мудрі є ті, що пильно шукають справедливості і смирності. Вони бажають знати волю Божу і пильно ходити дорогою, якою Він приказав ходити. "Як карають зрадливого, то й неук зрозуміє, а як розумного навчають, він приймає науку". (Прип. 21:11) Хто навчений Господом і приймає знання, той оціняє своє споріднення до Єгови і Його царя. (Прип. 8:10,12) "Почин премудрости – страх Господень, а пізнання святого – се розум". – Приповістки 9:10

47 Прийшов час Єгови на сповнення пророцтва Софонії, якого ім'я значить, "захований Єговою". Софонія представляв, перше останок, а опісля, його "співтоваришів". В часі судження храму, який зачався в 1918 році, вірні були зцілені й забудовані в Сион. Тоді вони були вислані остерегати "християнство", а особливо давати осторогу всій сатанській організації, що кінець прийшов і що битва великого дня Бога Вседержителя уже близько. Також їх припоручення вимагає від них, щоб вони проголошували ім'я Єгови і Його правительство для всіх, що мають уха до слухання, щоб і інші вівці Господні були зібрані. Вірний останок негайно зачав виконувати те припоручення, і це він виконає дотепер. Як вони так сповняли прикази Божі, Він дальше навчав їх, відкривши їм значіння своїх пророцтв. В цій часі Господь збирає своїх "інших овець", і вони стались співтоваришами останка і разом проголошують Теократичне правительство і дають осторогу, що остаточний суд має бути виконаний. Мудрі уважають на осторогу, і приймають інструкції й негайно втікають до Теократичного правительства і там вони знаходять обіцяну охорону.

48 Християнство” відкинуло інструкції від Господа. Комерційний, політичний та мілітарний елемент злучився з релігіоністами в противенстві до Теократії, а всі разом, вони спільно переслідують свідків і їх співтоваришів. В своїй опозиції до Теократичного правительства, “християнство” і його союзники хваляться, що вони будуть володіти світом супротив волі Бога Єгови і Його царя.

49 Тоді Єгова говорить до бунтівників: “Ждіть на мене”. Але бунтівниче “християнство” не знертає уваги на остерогу. Протівно, релігіоністи і його союзники збільшають переслідування свідків Єгови. Чи Єгова помститься за своїх вірних свідків? Ісус відповідає: “Глаголю вам, що помститься за них незабаром. Тільки ж Син чоловічий прийшовши, чи знайде віру на землі?” (Луки 18:8) Ті тепер на землі, що мають повну віру й довіря в Єгову і Його царя, не будуть більш боятися демонів ані жадних людських агентів, але одважно і з ревністю синів дому Господнього, вони будуть проголошувати вість поручену в руки їх, проголошуючи Божі заміри. Чинячи це, вони докажуть їх віру в Єгову й в Його правительство, і цим чином вони затри-

мають їхню невинність до Всевишнього.

50 Прийшов час Єгови, щоб викинути ворога. Отже нехай ті, що цілком вповають на великого Теократа і Його царя, радуються. Бог радується ними і приказує їм радуватися. Нехай же ніхто з останка або Йонадабів тепер не тремтить або занедає виконати свою задачу. Нехай ніхто не опускає своїх рук. Нехай робота свідцтва поступає вперед із чимраз більшою енергією. Радуйтеся і співайте з радости всі ви, що маєте привилей бути на стороні Теократичного правительства. Побіда є певна і близько. Всі Писання і всі фізичні факти вповні попирають факт, що велика битва вскорі зачнеться. Як колись Єгова говорив до типічного Ізраїля через свого вірного слугу Йозуя, так тепер Він говорить до духовного Ізраїля і його співтоваришів через більшого Йозуя, а іменно: “Я ж звітую тобі: Стій твердо й мужньо. не лякайся і не вдавайся в тугу: бо Господь, Бог твій з тобою, куди б ти не повернувся”. (Йозуя 1:9) Спасення належить до Єгови, і Він визволить тих, що вповають на Нього. Отже йдучи вперед, співаймо: “Серце моє нехай зрадується спасенням твоїм”.

“ЧАСИ І ПОРИ”

(Переложено з англ. “Вартової Башти” з 1-го Серпня, 1940)

Часть 1

“Кінець прийде в назначенім часі”. – Дан. 11:27

ЄГОВА виразно назначив час для битви Армагедону. “Звісні од віку Богові всі діла Його”. (Діян. ап. 15:18) Чи є у світі чоловік, що знає день коли зачнеться “битва великого дня Бога Вседержителя”? “Небо й земля перейде, слова ж мої не перейдуть. Про день же той і годину ніхто не знає, ні ангели небесні, тільки сам Отець мій”. – Мат. 24:35,36

2 На землі є тепер дві загальні кляси людей. Одна кляса вповає цілком на великого Теократа і Його правительство. Такі люди є у світлі Божого розпорядку й цілі. Та друга кляса є проти великого Теократа і Його правительства. Ця друга кляса знаходиться в темряві відносно замірів Єгови. Для тієї першої кляси, що любить Бога Єгову і Його царя, Бог постарався о потіху для ума. Для тих же, що противляться Теократії, такої провізії немає. Вони знаходяться в темряві, в заколоті й клопоті. Єдиний спосіб знайти потіху для всіх тих, що бажають, скоро поставити себе під охорону царя великого Теократичного правительства.

3 Через многі століття Єгова дав до відома, що прийде час, коли Його великий гнів буде вилитий проти цілої організації Сатани. (2 Мойс. 9:16) Ті, що пильно старалися пізнати й чинити волю Божу, отримали потіху від Божого одкритого слова. В

теперішнім часі також існує велика біда між людьми. Ті що вірують в Бога і Його царя і що шукають справедливости й смирности ясно бачуть, що великий вершок подій уже недалеко, і для таких щирих і посвячених людей Єгова постарався о потіху.

4 Апостолові Павлові Господь поручив написати слова потіхи для тих, що вповні вповають на Теократію. У четвертій голові його першого листа до Солунян (верші 13–18) знаходяться слова потіхи для тих, що вірують у Христа і воскресення з мертвих. Всі тверезо думаючі люди знають, що смерть напевно прийде. Та для тих, що померли в Христі Ісусі є надія. Ще від часу апостолів вірні послідовники Ісуса Христа мали таку надію. Пишучи до посвячених одиниць, апостол каже, що хто заснув в Христі Ісусі, Бог збудить їх до життя в приході Ісуса Христа, і що ті, що житимуть на землі в приході Ісуса Христа і будуть посвячені Богу і Його цареві і будуть вірні, такі будуть “підхоплені в хмарах назустріч Господеві”, до невидимого світа “і так завжди з Господом будемо. Тим же втішайте один одного словами сими”. (1 Сол. 4:13–18) Ті слова апостола були дійсною потіхою для всіх людей, що вповні вповають на Бога і вірують в другий прихід Христа.

Коли їх улюблені помруть, то вони не сумують як інші що не мають надії. Із повною вірою вони виглядають воскресення.

5 Святий дух також порушив Павла написати до людей Божих про інші річі для їх потіхи, а іменно, що візьме місце при кінці Божої “дивовижної роботи”.

6 Зараз по своїх словах в 1 Солунян 4:18 апостол каже: “Про часи і пори, браттє, не треба вам писати”. (1Сол. 5:1) Злучник “але”, (гляди англ. Біблію) лучить попередню думку, що знаходиться в попередній голові 4:13–18. Послідовникам Ісуса Христа є сказано “потішати один другого” написаними словами відносно “часів і порів”, а особливо відносно часу битви великого дня Бога Вседержителя. – 1Сол. 5:11

7 Хто ж зможе зрозуміти й оцінити слова поради дані апостолом Павлом? Жадний чоловік, що знаходиться в темряві. “Світло сиплеться на праведних”. (Пс. 97:11) Ті, що практикують релігію знаходяться в темряві, як це і демони знаходяться в темряві. Такі не зрозуміють. (Дан. 12:10) Деякі вірні слуги Божі подають, що, будучи в полі служби, до них часто приступають люди, котрі колись уважали себе бути у правді й котрі недавно поставили себе в опозиції до вістки царства, і котрі зневажають видавництва і зміст їх. Ті противники кажуть до вірних братів: “Ми не можемо розуміти змісту видавництв. Це заглибоке для нас. Така річ цілком не є дивна, бо цього можна сподіватися. Лише ті, що цілком є посвячені Теократичному правительству під Ісусом Христом можуть розуміти й оцінити те, що Бог Єгова через Ісуса Христа тепер відкриває для тих, що люблять Його. Якщо якась особа стала замотана ворогом і відвернута від Господа і широ бажає бути в гармонії з Господом, тоді треба вповні посвятитися Господеві, шукати прощення, і пильно сповняти Його заповіді: Немає ніякого іншого шляху, який провадив би до світла.

8 Павло навчає послідовників Ісуса Христа відносно другого приходу Господа і Його зібрання до себе вірних послідовників, як тих, що померли в Христі Ісусі, так і тих, що житимуть на землі у приході Христа. Це він робив, як сказано повисше, щоб вони не сумували за помершими як ті, що не мають надії. Тоді з початку п'ятої голови Солунян він пише про “часи і пори”, знаючи добре, що люди Єгови бажатимуть потіхи в часі приближення великої битви Армагедону. Отже він отвиріє ту частку свого листа словом “але”, (гляди. англ. пер.) Це є ясне порівняння того, що він написав зараз перед тим: “(Але) про часи і пори, браттє, не треба вам писати”. Сол. 5:1

9 Тут апостол уживає виразного слова, яке усуває потребу розбирати часи після хронології. Апостол не заохочував студіювати хронологію щоби назначити час наперед і що має статися в будучині. Отже він не заохочував нікого робити ніяких здогадів відносно датів, або назначувати роки і дні.

“Знаки” є більше рішальними ніж дати. Це значить, що вірні мали берегти признаки часу.

10 Коли Єгова не предсказав у своїм слові гра ниці часів, тоді такі періоди часу є неограничені для людини. Такі часи приходять до сповнення в точці, яку Бог предсказав, і щоби посвячені Йому могли пізнати той час, тому Він дав знаки або фізичні факти. “Як же прийшла повня часу, послав Бог Сина свого, що родивсь від жени і був під законом”. (Галат 4:4) Довго перед тим Бог обіцяв, що Він пошле свого сина. Коли Він прийшов і вірні сторожі побачили ознаку, або фізичні факти, тоді вони мали безперечний доказ сповнення пророцтва, написаного давно тому, відносно Месії.

11 В 1 Солунян 5:1 англійське слово “часи” є переложене з грецького слова “кроной”, котре є в багатьох числі грецького слова “кронос”. Слово каїрої також переложене тут на “пори”. Слово кронос указує на невиразний протяг часу, а каїрос відноситься до властивого часу або назначеного часу.

12 Наприклад: “Бо пора (каїрос) початись судові від дому Божого; коли ж найперш од нас, то який кінець тих, що не коряться благовістю Божому? (1 Петра 4:17) “Блаженний, хто читає, і хто слухає слова пророцтва, і хоронить, що написано в ньому, бо час (каїрос) близький”. – Одкр. 1:3

13 Інші тексти указують на виразно назначений час або пору: “Тим же ні про що перше часу не судить, доки прийде Господь, котрий висвітить сховане в темряві і виявить думки сердець; а тоді похвала буде кожному від Бога”. (1 Кор. 4:5) “Щоб упорядкуванню сповнення времен зібрати все в Христі, те, що на небесах, і те, що на землі”. (Ефес. 1:10) “Дух же явно говорить, що в останні часи відступлять декотрі од віри, слухаючи духів лестивих і наук бісових”. (1 Тим. 4:1) “І розгнівались погане, і настиг гнів твій, і пора мертвим суд прийняти, і дати нагороду слугам твоїм пророкам, і святым, і боячимся імени Твого, і малим, і великим, і знищити тих, що нищать землю”. – Одкр. 11:18

НАЗНАЧЕНИЙ ЧАС

14 Очевидно, що Павлові слова, а іменно, “часи і пори”, відносяться до часу або періоду, який зачався із приходом Ісуса Христа з неба й Його приходу до храму Божого. Павло наперед вияснив науку про воскресення; і тому його слухачі сумували, та не тому, що нема воскресення, але тому, що померші у вірі мусіли чекати і не брати участі на землі в “дивовижній роботі” Єгови на оправдання Єгового ім'я. Він пояснив, що мертві в Христі устануть найперше і будуть зібрані до Господа, і що потім останок на землі буде зібраний до Господа до храму, і так вони будуть завжди з Господом, і матимуть участь в проголошенні Теократичного правительства на землі, і цим робом вони матимуть частку в оправданні Єгового ім'я.

Павлові слова в 5:1 вдійсності відносяться до Єгового останка на землі в теперішнім часі, котрим Господь поручив своє добро або справи царства. – Мат. 24:45–47

15 Слово “пори” або “моменти” (переклад Дуя) відноситься до періоду часу, котрий зачався в часі початку трублення “труби Божої” (1Сол. 4:15), “останньої труби”. (1Корин. 15:52) Та труба указує, що Ісус Христос прийшов і зачав роботу на цілковите оправдання Єгового ім’я. Вона оголошує почин Його царювання, отже час Його окороновання в 1914 році (за подрібним виясненням цієї точки, гляди це видавництво з 15 січня, 1934 року, стор. 24). Три і пів роки пізніше, т. є., в 1918 році був час, коли Господь Ісус прийшов до храму і воскресення вірних, що спали в Христі Ісусі, взяло місце. Той виразний і назначений час був даний Єговою давно тому, але жадний чоловік не знав точно часу, аж фізичні факти або признаки сповнилися, показуючи, що той час прийшов. Ось так можна бачити, що Бог виразно назначив той час, але чоловік мусів чекати, аж фізичні факти відкриють сповнення.

16 Ті пори мали свої знаки, тобто, “признаки часу”. (Мат. 16:3,4) У повні часу Ісус Христос мусів обняти уряд над справами землі, і тому по своїм окоронованню Він негайно прийшов до свого храму чинити суд. (Ефес. 1:10; Мал. 3:1–3) Про той то час згадує апостол Петро: “Бо пора початись судові від дому Божого”. – 1 Петр. 4:17

17 “В останні часи відступлять декотрі од віри, слухаючи духів лестивих і наук бісових”. (1Тим. 4:1) Фізичні факти, або признаки, тепер ясно показують останкові, що ми живемо в тих часах. Многі відступили від віри і знайшлися під пливом демонів. У приході Господа Ісуса до храму чинити суд, прийшла “пора мертвим суд прийняти”. (Одкр. 11:18) Вскорі потім “жінка” (Сион, Божа жінка) втекла у пустиню. “І дано жінці дві крилі великого орла, щоб летіла в пустиню на своє місце, де б жила пору, і пори, і половину пори, далеко від зазору вужа”. (Одкриття 12:14) Фізичні факти, або признаки, показують, що згаданий час у повисшій тексті прийшов по тім, як переслідування Божих людей зачалось в 1918 році.

НЕЩАСНИЙ ЧАС ДЛЯ ЯКОВА

18 Яків, якого ім’я значить також Ізраїль, представляв помазаного “останка” Божого, і котрий то останок знайшовсь в клопоті й недолі в 1918 році. Про той час Єгова через свого пророка сказав: “Ой горе; страшний той день (від 1918 року), не було такого: нещасний час для Якова (останка духового Ізраїля), але йому прийде рятунок того бо часу (від 1918 року) говорить Господь сил небесних, поламлю ярмо на шиї його (сатанське ярмо), й порозриваю повороззе його, й не буде він уже чужинцям служити. Ні, служитимуть вони Господеві, (Єгові), свому Богові, та своєму цареві Давидові, (позатипічному улюб-

леному, Ісусу Христу), що з його роду розбуджу ім”. (Єрем. 30:7–9) Фізичні факти, або признаки, які сталися в 1918 і 1919 роках безперечно доказують вірним, що повисше наведене пророцтво сповнилося.

АРМАГЕДОН

19 “Битва великого дня Бога Вседержителя” у котрій вороги будуть знишені, це виразно назначений час, але жадний чоловік не знає точно ні дня, ні години, коли він зачнеться. АЛЕ ЩО Ж МОЖНА СКАЗАТИ ПРО ПРИЗНАКИ ЧАСУ ВІДНОСНО ТОГО Ж? “Бо вже близько день; так, близько вже день Господень, хмарний день; година народів надходить. І прийде меч на Єгипет (світ, або сатанську організацію) і покриє страх Єтіопію, як у Єгипті падатимуть побиті, коли повиношені будуть скарби його й поруйновані підвалини його. Єтіопія й Ливія й Лидія і весь помішаний нарід і Хуб і весь люд тих земель, що з ними сполучені, поляжуть із ними од меча”. – Езек. 30:3–5

20 В тім самім часі релігія дістане і свою часть, яко ж написано: “Так говорить Господь Бог: Ось я – на тебе, Сеїр-горо й простяг проти тебе руку мою й зроблю тебе безлюдною пустинею. Города твої оберну в розвалища а сама ти (горо Сеїр, лукавий слуго, і чоловік гріха) запустиєш, і спізнаєш, що я – Господь. Позаяк ти від віків ворогуєш проти Ізраїля, і отдавала його на меч в часі його нещастя і цілковитої погібелі. (В часі нещастя духового Ізраїля, в часі коли їх беззаконня прийшло до кінця) – Езек. 35:3–5.

21 Час нещастя, який прийшов на Божих людей в 1918 році, впав на них за їх беззаконня, коли то задля несвідомості або страху вони занедбали виконувати їхнє завдання. Та Бог указав свою ласку для них і вони вповні були привернені до Його ласки. (Іса. 12:1,2) Фізичні факти або признаки часу, що сталися в 1918 і 1919 роках показують, що в тих роках повисше пророцтво відносно вірних було в чині сповнення.

22 Бог назначив час певний і виразний, коли Його замір має сповнитися; і замість сказати людям наперед про день і годину, то Він переводить фізичні факти, показуючи, що назначений час прийшов, і ті, що не мають віри в Боже слово і котрі дальше практикують релігію і ступають своїм самолюбним напрямом, знаходяться в темряві, бо не можуть бачити ознаків назначеного часу і не можуть зрозуміти їх.

БРАТТЯ

23 Ясним є, що апостол Павло, у повисшій листі до Солунян говорить до тих, що в Христі Ісусі у храмі, що є помазані й просвітлені, коли він каже: “Про часи ж і пори, браттє”. Це значить, що його слова приймуть й зрозуміють ті, що є “одно в Христі Ісусі”, який є головою тіла Христового, духового тіла, і всі котрі є братами, всі члени “одного тіла”, Всі отті є одно, хоть складаються

із многих членів. (1 Кор. 12:12–18). Що Його слова були звернені до помазаного останка, то завважте, що він каже в слідуючій тексті: “Знаючи, братте Богові любе, вибраннє ваше. Так що ви сталися взором усім віруючим у Македонії і Ахаї. Од вас бо промчалоя слово Господнє й не тільки в Македонії і Ахаї, та й у всяке місце віра ваша в Бога пройшла, так що не треба нам що й казати”. (1 Сол. 1:4,7,8) “Щоб ви ходили достойно перед Богом, що покликав вас у своє царство і славу. Ви бо, братте, стали послідователями церквам Божим, що в Юдеї і Христі Ісусі, тим що й ви пострадали від своїх земляків, як і вони від Жидів”. (1 Сол. 2:12,14) Це лише браття в Христі Ісусі, що знають свій вибір від Бога, котрих віра й вірність є прикладом для інших і що вони показують через проголошення вістки про царство; і за свою вірність вони терплять так, як Христос терпів.

24 Із приходом Господа Ісуса до храму, ті вірні одиниці, що спали в Христі Ісусі, були пробуджені до життя, і ті вірні одиниці, що знаходяться іще на землі і є вірні у храмі, були “підхоплені в хмарах назустріч Господеві”, цебто в храмі. (1 Сол. 4:17) Отже всіх таких слова апостола включають, що вони були народжені від Бога і Його “жени” Сиона, цебто, Його організації. Всі такі є згадані в слідуючій тексті: “Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми. – Ісаї 54:13.

25 Отці, будучи з Ісусом Христом, їх навчителями є Бог Єгова і Ісус Христос, і їх очі зрозуміння є отворені, вони бачуть своїх учителів і розуміють отримані навчання від них, бо вони всі є навчені Богом через Ісуса Христа: “І дасть вам Господь хліб у гору, й воду в нужді; і вчителі твої не будуть ховатися та й очі твої будуть бачити вчителів твоїх. – Ісаї 30:20.

26 Ось до таких одиниць, так навчених, апостол каже: “Не треба вам писати”. Чому не треба писати до таких? Тому що в часі сповнення цього пророцтва покажуться фізичні факти переведені Господом, і вони будуть ясні й виразні для всіх братів, що в храмі, й що є так навчені Богом і Ісусом Христом. Такі зрозуміють, що те пророцтво було написане для їх науки наперед і для їх потіхи. (Рим. 15:4) Ті ознаки або фізичні факти, які перевів сам Господь, будуть знані для вірних одиниць, що наперед назначений час Господом уже прийшов. Чи ті, що є так навчені Богом, потребують напіннення відносно конечности любити братів? Певно, що ні. “Що ж до братньої любови, то не треба писати вам, самі бо ви навчені від Бога любити один одного”. (1 Сол. 4:9) Зв'язь єдності в Христі Ісусі мусить існувати тепер, тому що всі є з Христом і в єдності віри. Отже ніхто з людей не потребує навчати тих вірних послідовників Господа.

27 Та це не значить, що не треба студіювати слово Боже і дискусувати Писання між братами...отці видавництва становлять средство порозуміння між братами, то треба, щоби ті Писання і фізичні

факти, або признаки, які Бог перевів, ставити побіч одні других і звернути увагу людей Божих, щоби вони зрозуміли і оцінили часи, в котрих ми живемо. Ті видавництва не дають опінії ніякого чоловіка, але противно, указують на фізичні факти побіч пророчих Писань, і ті, що люблять і служать Богу Єгови, можуть зрозуміти Божий замір. Отже, отці видавництва не нарушують правил, які апостол оголосив.

28 Ті що колись, в часі “періоду Ілії” служби церкви, тішилися світлом, яке Господь відкрив їм, і котрі опісля гляділи на чоловіка, як на свого провідника і навчителя, і котрі дальше це роблять, ті напевно знайдуться тепер в темряві. Давати честь чоловікові або якому іншому сотворінню і глядіти на нього як на провідника або учителя, то це становить напевно зневаження заповідей Господніх, і занедбання віддачі честі і слави Тому, кому вона належиться. Почитателі релігії знаходяться в темряві й не можуть розуміти; і поповнивши “гріх Самарії”, через віддання честі і пошани сотворінню, цим чином вони тримають себе в темряві і не можуть розуміти. Такі не бачуть ознаків, т. є, фізичних фактів, які переходять яко сповнення пророцтва. Вони піддаються під вплив і силу демонів, без ріжниць чи вони знають про це або ні. “Лукавий слуга кляса, цебто ті, що противляються Теократичному правительству і відмовляються цілком і свобідно попірати його, теж знаходяться в темряві і не можуть розуміти. Для всіх таких отце видавництво є порожною річчю.

“ВИ ЗНАЄТЕ”

29 Помазані й вірні свідки Єгови Бога знають, що Бог відкрив їм. Вони не йдуть за навчанням якогось чоловіка. Вони знають, що вони є синами Божими і Ісуса Христа, помазанника. До таких відносяться слова апостола: “Бо самі ви добре знаєте”, що день Господень, як злодій у ночі так прийде”. – 1 Сол. 5:2.

30 Цей текст є виразним твердженням. Інші перекладачі цього тексту доказують це вповні. “Ви самі”. (Діаглот) “Ви самі”. (Ротердам). Отже та підчеркнута форма другої особи заіменника показує, що вірний останок у своїм часі “прийде до акуратного знання правди”. (1 Тим. 2:4. Діаглот) Отже, прийшовши до акуратного пізнання правди, “ви не потребуєте, щоб чоловік навчав вас”. (1 Йоана 2:27) Коли апостол уживає такі виразні слова “ви самі знаєте”, то те слово “знаєте” ясно відноситься до тих, що бачуть знаки або фізичні факти, які тепер стоять перед ними, тому що Господь отворив їх очі вирозуміння або поняття і дав їм видіння Єгового заміру. Такі вірні одиниці дають подяку і честь Богу, а не якомусь чоловікові, за таке просвітчення. Як би вони давали честь і славу людям за таке просвітчення, тоді вони практикували б ідолопоклонство, і розуміється за це пішли б у темряву.

31 Вірні не згадують значення пророцтва, але каже апостол, вони самі добре знають (акуратно, Діаглот). Ось так через пильне розглянення Писань і пристосування добре фізичних фактів, вони шукають смирності і справедливості і отримують благословення Господні. Ті, що так є благословенні, це ті, що несамолюбно посвятилися Теократичному правительству. Вони отримують науку з рук Господніх і користають з неї. Цим робом вони мають часть в розумінні й оціненні пророцтв, і як про це сказав Даниїл пророк, їх очі бігають сюди і туди, досліджуючи зміст слова Божого для їхнього навчання і потіхи. “А ти, Даниїле, заховай сі слова й запечатай сю книгу на останній час; багато прочитає її, і побільшає знання”. (Дан. 12:4) Вони тепер ясно бачуть, що попередне пристосування цього пророцтва до скорої їзди, є цілком мильне. Вони бачуть і оціняють, що це пророцтво значить, що вірні будуть пильно розпитувати про ознаки часу, цебто, про фізичні факти, і вони отримали побільшення знання, вирозуміння і оцінення того ж.

“ТОЙ ДЕНЬ”

32 До того ж відноситься апостол коли він каже: “Ви самі знаєте добре”? Вони знають, що день Господень прийде, як злодій в ночі”. Це точно погоджується із словами апостола Петра, а іменно: “Прийде ж день Господень, як злодій в ночі; тоді небеса з шумом перейдуть, первотини ж, розпечені розтопляться, і земля і діла на ній погорять”. (2 Петра 3:10) Це день коли Ісус Христос прийшов до храму чинити суд: “В день, коли судитиме Бог тайни людські, по благовістю моєму, через Ісуса Христа”. (Рим 2:16) В цих текстах ужите слово “Господь” очевидно не підноситься до Єгови, але відноситься до Ісуса Христа, нашого Господа, і до котрого апостол відносився в 1Солунян 4:15–17. Це показує, що “день Господа Ісуса” відноситься до часу Його приходу до храму чинити суд в 1918 році, або три і пів роки по Його окоронованню.

33 Інші Писання вповні попирають заключення, що “день Господень” зачався із приходом Його до храму:

“Котрий і утвердить вас до кінця, щоб ви були невинуваті в день Господа нашого Ісуса Христа”. – 1Кор. 1:8.

*

“Видали такого сатані на погибель тіла, щоб і дух спасся в день Господа Ісуса”. – 1Кор 5:5

«Як і зрозуміли нас від часті, що ми хвала вам, яко ж і ви нам у день Господа нашого Ісуса Христа”. – 2Кор. 1:14.

“Впевнившись про те, що хто розпочав у вас добре діло, звершуватиме аж до дня Ісуса Христа”. “Щоб допевнитись вам, що лучче, і щоб були чисті і непорушені в день Христа”. – Филип. 1:6,10

“Держачи перед ним слово життя, на похвалу мені в день Христів, що не дурно ходив я, ані дурно працював”. – Филип. 2:16

“Благасмо ж вас, браттє, ради приходу Господа

нашого Ісуса Христа і ради нашого збору до Него, не скоро хитайтесь умом, і не тривожтесь ні духом, ні словом, ні посланням нашим, що ніби настає день Христів”. – 2Сол. 2:1,2

“З сієї причини я й се терплю; тільки ж не соромлюсь, знаю бо, в кого увірував, і певен, що силен Він переказ мій схоронити до того дня”. “Нехай дасть йому Господь знайти милость Господню в той день. А скільки usługував мені в Ефесі, ти лучче знаєш”. – 2Тим. 12,18

“На останок готувиться мені вінець правди, котрий оддасть мені Господь того дня, праведний суддя, і не тільки мені, та і всім, хто полюбив явлення Його”. – 2Тим. 4:8

34 Згаданий тут час – це час, коли свідки для великого Теократичного правительства мусять мати одвагу, тому що це день суду, коли Ісус Христос є в храмі і судить народи і одиниці. (1Йоана 4:17,18) Це день, який зачався із судом храму, як про це зазначено в Маттея 25:31. Від того часу настав день, який Єгова наперед назначив. “І зроблю суд мірою, а справедливість – вагою, і наче градом, спустошене буде втечише лъжи, й води затоплять місце вашого сховку”. – Ісаї 28:17

“ЯК ЗЛОДІЙ”

35 В який спосіб день Господень приходить? “День Господень як злодій в ночі, так прийде”. Слово “так” виразно звертає увагу на спосіб приходу дня Господнього, цебто, як злодій, указуючи на час, коли злодій приходить і серед яких обставин він приходить. Цей день – це період часу, який прийде як злодій. Згідно із цим, різні начерки того дня Господнього і річей, які візьмуть місце в тім дні, включаючи і знищення в Армагедоні, яко вираження Єгового гніву, також придуть на всіх людей землі, що не є просвітчені. День Господень прийде найперше, а опісля придуть події, які мають взяти місце в тім дні; остаточно прийде знищення, але і та хвиля знищення прийде також як злодій.

36 День Бога Єгови зачався в 1914 році, коли то ці пророчі слова зачали сповнятися, а іменно: “Це ж я помазав царя мого над Сионом, святою горою мою”. (Пс. 2:6) Відносно тієї дати, то ще в 1880 році видано книжку, виразно оголошуючи 1914 рік, як “час кінця”, хоч тоді ніхто ясно не розумів, що “час кінця” значив. Тепер ми бачимо, що 1914 рік зазначив кінець сатанського світа без перешкоди. Цю дату можна було бачити, але не було ясно, що мало взяти місце. Ісус Христос був окоронований Єговою в тім році, і опісля негайно наступила “війна в небі” між Христом царем і Сатаною і його злими силами. В тім році ворог був подужаний і скинутий на землю. (Одкр. 12:1–12) “Виклади святого Письма” вияснивали той рік від 1889 року, аж до 1914 року. Книжки, книжечки і летючки мільонами були поширені по цілому світу, проголошуючи 1914 рік. Релігійні провідники, римо

католицька організація і всі протестанські релігійні організації і многи інші стерегли 1914 рік і чекали, аж він перейде. Отже 1914 рік не прийшов як злодій. Він був загально знаний, хоч ті, що проголошували його, помилилися відносно подій, які мали взяти місце. Рік 1914 був властиво вичислений студентами хронології й пророцтва, але ті студенти зробили великі помилки відносно того, що мало взяти місце в тім році. Релігійністи, політики і навіть торговці знали про той рік. Християни також ожидали. Фізичні факти, які тоді не рейшли, не були тими подіями, яких многи сподівались. Це дало многим нагоду насміхатися.

37 Що ж можна сказати про 1918 рік? Цей рік прийшов як злодій, і це показує, що день Господень, про який апостол Павло згадує в повисшій тексті відноситься до дня приходу Господа Ісуса до храму чинити суд. Це правда, що книжка Доконана Таємниці згадувала про 1918 рік, але вона далеко розминулась з фактом відносно того, що мало прийти в тім році. Становище Доконаної Таємниці було, що вірні святі, що померли в Христі Ісусі, такі як апостоли, були пробуджені в 1918 році. Це була помилка, як це їй ясно бачили ті, що були посвячені Єгови. В Доконаній Таємниці було подано, що в 1918 році “християнство” мало пропасти. І таке заключення не було властиве. Трудність була в тім, що студенти пророцтва старалися предсказувати події, які мали перейти в 1918 році замість чекати на фізичні факти або признаки, доказуючи, що пророцтво сповнилося. Тепер можна властиво оцінити слова, а іменно: “Оце ж пильнуйте бо не знаєте, котрої години Господь ваш прийде”. – Мат. 24:42

38 День Господень прийшов в 1918 році як злодій в ночі, як це безперечна правда від тоді показує. У своїм часі Господь відкрив своїм людям точну правду, але це вже по тім, як та велика подія взяла місце. Коли Господь прийшов до храму в 1918 році в той час ніхто на землі, так далеко як це видавництво є свідоме, не мав ніякої інформації про Його прихід до храму. Перший раз ця інформація була відкрита в 1922 році, коли то Господні люди довідалися, що Ісус Христос був у храмі. Це було відкрито їм при помочи фізичних фактів або ознак часу, що “Ісус Христос був храмі щоб пробувати і судити. (Мал. 3:1–4; Мат. 25:31–46) Чи прихід Господа до храму був подібний до приходу злодія в ночі? Так! Ісус сказав до своїх учеників про свій прихід: “Ото ж пильнуйте, бо не знаєте, котрої години Господь ваш прийде. Се ж відай те, що коли б господар знав, у яку сторожу прийде злодій, то пильнував би, тай не попустив би підкопати хати своєї. Тим же й ви будьте готові; бо тієї години, як і не думаете, Син чоловічий прийде. Який єсть вірний слуга й розумний, що поставив пан його над челяддю своєю, щоб роздавав їй харч у пору? Щасливий той слуга, котрого, прийшовши пан його, застане, що робить так. Істинно глаголю

вам: “Що поставить його над усім добром своїм”. – Мат. 24: 42–47.

39 Ті, що оставали вірними Господеві і дальше чували, були нагороджені в 1922 році, коли то Господь відкрив їм свою присутність в храмі. У вересні 1922 року, Господні люди по цілій землі довідалися великої правди, що Ісус Христос прийшов до свого храму.

40 Декотрі, що згодилися чинити волю Божу, пішли заживати втіхи зо світом і так пішли в цілковиту темряву, і до сьогодні ті люди не бачуть присутности Господа в храмі. “А которий слуга лукавий казатиме в серці своїм: Забариться мій пан прийти, та й зачне бити своїх товаришів, та їсти й пити з п'яницями; то прийде пан того слуги дня, якого не сподіється, і години, якої не відає, тай відлучить його, й долю його з лицемірами положить: там буде плач і скреготання зубів”. – Мат. 24:48–51.

41 Що до “християнства”, тобто, практикантів релігії ріжних релігійних організацій, вони дальше знаходяться в темряві і нічого не можуть бачити про прихід Господа до храму. Всі такі є в темряві і не бачуть признаков часу.

42 День Господень прийшов в 1918 році як злодій, і темрява перемогла його. “Ось бо – темрява вкритиме землю, й поморок – народи; а над тобою засияє Господь, і слава Його явиться над тобою”. (Іса 60:2) Та не так річ малась із вірними. Вони побачили “славу Господню”, бо вони були признані за вірних; і вони оцінили факт, що Він присутний у храмі, і пішли вперед з ревністю приналежною до Його дому, щоб служити Єгови й Його царстві. Ті вірні, що прибули на конвенцію в Сідар Поїнт, Огаййо, добре памятають 8 вересня, 1922 року, і радісно свідкують фактові, що Господь прийшов до свого храму як злодій і коли вони пізнали це, вони зраділи вельми.

ЧИН ЗЛОДІЯ

43 Господь ужив злодія, щоби пояснити спосіб приходу Його дня і часу, коли він прийде. Для тієї причини Господь Ісус дальше остерігав своїх послідовників, щоб вони були тверезі й чували. “Злодії підкопуються і крадуть”. (Мат. 6:19; Йоана 10:10) Вони приходять потихо. “Будь чуйний, і утверджуй інше, що має вмерти, бо не знайшов, щоб діла твої були скінчені перед Богом. Тим то згадай, як приняв і чув еси, і хорони, і покайся, коли ж не чуватимеш, прийду на тебе, як злодій, і не знатимеш, якого часу прийду на тебе”. – Одкр. 3:2,3

44 Відносячися до сил які збирають народи до Армагедону, Ісус сказав: “Се бо духи бісовські, що роблять ознаки, що виходять на царів землі, і цілої вселенної, зібрати їх на війну в день той великий Бога Вседержителя. Ось йду як злодій (в битві Армагедоні). Блаженний хто (в храмі) чуває, і хоронить одєжу свою (тримає її як подобає сторожам в повній гармонії з Теократією), щоб не ходити йому, голім, і щоб не бачили сорому його”.

(Щоб ангели не викинули його з храму). (Гляди Маттея 13:41,42). – Одкр. 16:14,15

45 У подібний спосіб Господня армія “сарана”, що напала ворожі дільниці, прийшла як злодій: “Вви- хаються по місті, вилізають на мури, на доми, вломлюються в вікна, мов ті розбишаки. Перед ними, бачиться, здригається земля, хитається небо, сонце й місяць померкають, а світло зір гасне”. – Йоїла 2:9,10.

“В НОЧІ”

Ті, що не чувають над приходом дня Господнього, сплять, як у ночі. До 1918 року протестанське духовенство отверто воювало проти цієї євангелії, або вістки про царство, про яке це видавництво так енергично проголошувало по цілій землі. Вони, як необачні дівиці, “пішли спати”. Інші релігійністи були в таких самих обставинах. Ніхто з них не приймав правди, ані не старався пізнати царства. Ось так протестанти спали, як і католики. Вони цілком були засліплені щодо приходу Господа і через те стратили всі свої привилеї. Вони знаходилися в своїх ліжках вигоди.

47 Ті релігійністи не лише спали, але вони були но звірські п'яні; вони були напоєні сильним напоєм трунку і злобно переслідували вірних слуг Бога Єгови і чернили Господнє ім'я, і виконали свою часть, убивши “роботу Ілій”, в якій вірні слуги Божі були заняті. (Одкр. 11:7–10) “Ті бо що сплять, уночі сплять, і що впиваються, у ночі впиваються”. – 1 Сол. 5:7

48 Яко наслідок п'янства і дрімоти релігійністи знайшлися всі в темряві. Для них це час темряви і далше є темною ніччю. Вони цілком знаходяться в темряві відносно духового вироблення замірів Єгови, і то добровільно. В своїм п'янім стані вони висмівають й глумляться із факту, що це пророцтво сповнилося. Апостол Петро відноситься до таких, кажучи: “Се найперше знаючи, що прийдуть в останні дні ругателі, ходящі по своєму хотінню, і скажуть: Де обітниця приходу Його? Від коли бо батьки умирають, усе так само пробуває від почину сотворіння. Не знають бо ті, що так хочуть, що небеса були з давнього часу, і земля із води, і в воді постала словом Божим, для чого й тогданий світ водою затоплений погіб”. – 2 Петра 3:3–6

49 Будучи в темряві щодо Єгових замірів, день Господень” упав на “християнство”, т є., релігійних приклонників, і їх союзників, як злодій. (1 Сол. 5:4) Всі такі релігійні провідники, будучи в темряві, провадили многих інших, включаючи і людей доброї волі, в темряву. “Так говорить Господь на тих пророків, що люд мій морочать, на тих, що, як мають що гризти своїми зубами, віщують мир, а хто не дає їм нічого в рот, тому заповідають війну. Тим же то буде вам замість видива – ніч, а темрява – замість пророцтва; зайде сонце над тими пророками й день потімніє над ними. І посоромляться віщунні отті, й стидом окриються

всі ворожити; вони позакривають лица собі, бо не буде їм відповіді від Господа”. – Мих. 3:5–7

50 Противники Божої вістки як це подано в цім видавництві, знаходяться в клясі, яку описує Божий пророк. Вони знаходяться в темряві, і ходять в помороці.

ЛИХІ ОБСТАВИНИ

51 Вірні свідки для Теократії далше виконують свою роботу проголошення ім'я і царство великого Теократа. Це вони виконують з великою радістю, хоч свою роботу вони мусять виконувати серед дуже несприятливих обставин для них. Многі з тих вірних працюють в Європі серед великої перешкоди і терпіння. Їх трудність завжди збільшасться, так що майже неможливо для них мати часть в “дивовижній роботі” проповідування цієї євангелії царства. В Квебеку, опозиція до Теократичного правительства так стала огірчена і злобна, що майже неможливо є виконувати роботу. В провінції Квебек многі з Божих вірних людей є оскаржені за бунтівництво і кинуті у в'язницю, виконувати важенну працю; і єдиний закид проти них є, що вони проповідують Божий замір установити царство і усунути всяке лукавство з землі. Ці вірні свідки Єгови є суджені перед упередженими судьями на підставі зізнань релігійних “знатоків”, і засуджують їх за той самий злочин, за який був засуджений Ісус, без жадної доброї причини. Їх кидають у в'язницю і п'ятнують як ворогів людства; а однак вони єдині є в світі, що мають світло і приносять добру новину і указують людям на єдиний шлях до життя.

52 У многих місцях в Злучених Державах обставини чимраз згіршаються і вірні свідки і їх співтовариші підлягають всякій жорстокій опозиції й противенству. Такі обставини змучують навіть вірних. Відносно цього апостол, промовляючи до тих, що служать Єгови і Його цареві, радить їм бути доброї відваги і йти далше в роботі Господа, кажучи: “Добре роблячи не вниваймо, свого бо часу своє жатимем, не ослабівачи. Тим же оце, доки час маємо, робімо добро всім, а найбільш товаришам по вірі”. – Галат. 6:9,10

53 Християни мусять памятати, що вони є амбасадорами Теократичного правительства, котрому то правительстві гірко противиться цілий світ. ХРИСТИЯНИ виконують добру роботу з ласки Єгови, виконують Його “дивовижну роботу”. Вони мусять памятати, що рука Єгови спочиває на них, і що Його сила є об'явлена ради них. Вони мають запевнення від Єгови, що Його найвисша сила буде ужита в їх користь у своїм часі. “Бо очі Господні обіймають усю землю, щоб піддержувати тих, що їх серце цілковито Йому віддане. Ти не розсудливо зробив тепер. За се будуть від сього часу в тебе війни”. (2 Паралип. 16:9) У своїм часі їх визволення прийде, і то з великою радістю: «Твоя пристань Бог предвічний,

і ти на руках Його вічних; і Він жене ворогів твоїх перед тобою і рече: Нищ їх!" – 5 Мойс. 33:27

54 Вірні знаходяться у світлі і ходять в день, і вони знають, що чин ворога значить. Ворог стається подужати Божих людей, що тепер радісно

попирають Теократичне правительство. Однак ворог упаде. Вірні слуги вповні вповають на Єгови і дальше кажуть: "Нехай серце моє зрадується спасенням твоїм". Вони знають, що визволення напевно прийде в Армагедоні. Але коли?

“ЧАСИ І ПОРИ”

(Переложено з англ. “Вартої Башти з 15-го Серпня, 1940)

Часть 2

“Так, упрямість невіжів убє їх і байдужність дурних погубить їх; Хто ж послухає мене, той буде жити безпечно й спокійно, не лякаючись лиха.” – Прип. 1:32,33

ЄГОВА постаравсь о місце охорони лише для тих, що зважають на Його слово і радісно виконують Його прикази. Це запевнення від Господа є великою потіхою в цих лютих часах. Всі, що пильно шукають пізнати правду, довідалися впродовж минулих кількох місяців, що демони захоплюють умисли людей і посіли ум кожної особи тепер на землі, що не звернулися до Господа. Щирий послідовник Божого слова бачить, що вершок подій уже близько і що вскорі Єгова виразить свій гнів проти всіх ворогів Теократії. Вірні пильно шукають справедливости і смирности, щоб вони могли остатися в місці охорони в часі Армагедону і отримати цілковите визволення у назначенім Богом часі.

2 Але що можна сказати про тих, що колись були просвітчені правдою, як це вона була відкрита їм в тім часі, але опісля не схотіли ходити у світлі і відвернулися від провідництва Господнього і пішли за навчанням чоловіка, яке вони пізнали роки тому? До таких напевно відносяться слова повисшого тексту, а іменно: “Так, упрямість невіжів убє їх і байдужність дурних погубить їх.” Дурні – це ті, що вповають на світських провідників і йдуть за світською мудрістю, і котрі не схотіли кормитися словом Господнім, яке є освічене Господньою присутністю. Дурень каже у своїм серці, “нема Бога”. Отже ступає за людьми, або тримається релігії, і своїм поступком нехтує Всемогучого Бога і в своїм серці каже: “Нема Бога”. Безпека є запевнена лише для тих, що слухають Господнього слова, і котрі пильно стараються вчитися і служити.

КОЛИ?

з Армагедон напевно прийде. Всі люди, що тепер знаходяться в угоді з Єговою і вповні вповають на Теократичне правительство сконечности глядять за доказом, що Армагедон уже близько. Ці, будучи дітьми світла і ходячи відповідно у світлі, вони бачать признаки часу, по котрих вони пізнають час Армагедону. Господь не відкрив Павлові дня ані години, однак Він звернув увагу на признаки, які будуть указувати на час вираження Його гніву проти всіх чинителів беззаконня. Отже слова Павла, натхненного слуги Господнього, відносячися до вірних послідовників Ісуса Христа, відносно по

чатку Армагедону, є отці: “Бо, як говоритимуть: “Упокій і безпечність”, тоді несподівано настигне на них погибель, як муки на маючу в утробі, і не втечуть вони”. – 1 Солон. 5:3

4 Після перекладу цього тексту Роттердамом, Поправленої Версії й Діаглога, то те слово “бо” не знаходиться у версіях, а лише звучить: “Як говоритимуть”. Слово “як” не відноситься до часу 1918 року, коли то Ісус Христос явився в храмі, але очевидно відноситься до часу по 1918 році. Робота свідоцтва для ім'я і царства Божого була на час заперта з початку 1918 року, але та робота відновила із більшою ревністю по 1918 році, і та побільшаюча робота прийшла в “день Господень”. Приближається час, коли то ворог буде цілком знищений. Зараз перед вираженням Божого гніву прийде час, коли “вони говоритимуть, цебто, коли вони будуть голосити вість “мир і безпека”.

5 Хто так казатиме? Певно що не помазані свідки Єгови, до котрих апостол пише: “Про часи і пори, браттє, не треба вам писати. Бо самі ви, добре знаєте”. Ані Єгова не говорить до останка, своїх вірних слуг, “мир і безпека”. Це відносно останка є написано, що вони кажуть: “Послухаю, що Господь Бог каже; об'явить бо він мир народові своєму і вгодникам своїм, щоб тільки вони не вернулись до нерозуму свого”. – Пс. 85:8

6 Вірні чують що Бог каже до них, але ті, котрі слідуєть за світськими навчителями, котрі навчають світської мудрости, вернулись до нерозуму. Господь не говорить до “останка” ані до кого іншого, “мир і безпека”, Отже, то не Господні слова, які апостол ужив повисше. Вірні члени “ноги” Христа проповідують мир, якож написано: “Які ж гарні на горах ноги благовістника, що мир возвішає, що вістить радість, проповідує спасенне, що говорить Сионові: Зацарював Бог твій!” – Іса. 52:7.

7 Але це не відноситься до вірних, що вони будуть проповідувати “мир і безпеку”, про що згадує апостол Павло. Слово “вони” заледви чи відноситься до звичайних людей, тому що вони сплять і мало дбають про що інше, окрім того, що задовольняє їхній самолюбний апетит. Слово “вони”, якого ужив апостол Павло, очевидно значить “посли мира”, які мають “гірко ридати”, як про це писав пророк Ісаія 33:7. Вони звичайно є

провідниками людей і котрі формують людську опінію після свого бажання. Вони ширять пропаганду для всіх інших, що бажають слухати їх і йти за земними провідниками. Отже слово “вони” ясно відноситься до осіб, що мають самолюбне бажання володіти цим світом для своєї власної сатисфакції й котрі не дбають про Теократію, і котрі противляться великому Теократові й Його цареві.

8 Це є день Господа Ісуса Христа, коли Він засів на судище й відлучує “овець” від “козлів”, як про це сказано в Маттея 25 голові; цебто, Він розлучує тих, що шукають справедливості й смирності й котрі стають членами Його стада від тих, що противляться Йому і царству Його Отця. Отже слово “вони”, ужите апостолом Павлом в листі до Солунян мусить відноситися лише до провідників кляси “козлів”, цебто, одиниць, що вдають перед людьми за слуг Божих і що вони мають вплив з Богом, і що вони виконують Божу роботу, і котрі кажуть, що вони можуть властиво вияснити іншим “козлам” значіння теперішніх обставинів. Вони предсказують будучину, впираючи свої заключення цілком на світській мудрості, яка кермується самолюбним бажанням. Загал людства вірує, що такі провідники є вірні й уповажені; отже люди, будучи в несвідомості й темряві, є сліпі й йдуть за сліпими.

9 Дальше завважте, що слово “вони” відноситься до кляси людей, котрих “мир” є звичайно порушений проголошенням вістки про упадок “християнства”, знищення релігії і установа великого Теократичного правительства. “Вони” є ті, яких почування стають зворушені, коли вони чують вість про кінець світа і про знищення всіх противників Теократії. Їх цілком не зворушує насильство, ужите проти людей Єгови і їхніх співтоваришів. Однак вони страхаються і зворушуються вісткою, яку християни проголошують в їх присутності. Будучи зворушені проголошенням правди відносно Теократичного правительства. “Вони” стараються з’єднати всі сили проти Теократії і тих, що проголошують її.

10 Вірні слуги Єгови, що проголошують ім’я і царство Всевишнього, нападжені з’єднаними ворогами й котрі злобно воюють проти Божих слуг, і відносно котрих вірні слуги Божі моляться, як це Господь велів їм молитися: «Сохрани мене, як зіницю ока; в тіні крил твоїх стережи мене. Від безбожників нападаючих на мене, від ворогів душі моєї, що кругом обступили мене. Серце їх в товщі їх сховалось, устами своїми згорда промовляють. Де не ступиш, всюди нас обступили; витріщили очі свої на нас, щоб повалити нас на землю. Вони, як лев той, що добичі шукає, і як левчук, що в закутку притаївся. Встань, Єгово, попереди їх, кинь їх на землю! Спаси душу мою від нечестивого мечем твоїм, від людей рукою твоєю, Єгово, від людей світа сього. Доля їх у сьому життю, черево їх ти скарбом твоїм сповняєш; сини їх ситі (їх так звані наступники), а наддостаток свій лишать ді

тям своїм (їх релігійним учням в організації, котрих вони навчають, щоб займалися їх релігійними ділами). А я в правді дивитимусь на лице твоє; пробудившись, буду образом твоїм насичатись”. — Пс. 17:8–15, А.П.В.

11 Немає тепер трудностей віднайти і пізнати тих могутніх релігійних провідників, бо ж факти показують поза всякий сумнів, що протестанський “лев” умер в 1918 році. Отже, це великі римо католицькі провідники, що провідничать, а колишні протестанти йдуть за їх провідництвом.

12 “Вони”, цебто, провідники великої релігійної системи, насміхаються з факту, що Господь Ісус зійшов з неба з голосом трубним (із приказом від Всевишнього), і з голосом архангела і з трубою, проголошуючи царство, і що вскорі битва має наступити, і що перемога великого царя напевно буде в Армагедоні. Такі великі релігійні провідники, будучи під впливом і силою демонів, знаходяться в темряві, як й демони є в темряві відносно замірів Бога Єгови. Вони є ті, про котрих згадає натхнений слуга і апостол Ісуса Христа котрий писав: “Се найперш знаючи, що прийдуть в останні дні ругателі, ходячі по свому хотінню, і скажуть: Де обітниця приходу Його? Від коли бо батьки умирають, усе так само пробуває від почину сотворіння”. (2 Петра 3:3,4) Добре знані фізичні факти дають аж надто багато доказів, що це релігійні провідники ругаються з проголошення Теократичної вістки і котрі висказують такі слова.

КАЖУТЬ ЩО!

13 Те що вони кажуть є порушене їхнім самолюбним бажанням, щоби переконати себе, що вони виконали свій власний замір і що вони затри мають свою позицію раз назавжди. Нема найменшого сумніву, що Єгова через свого виконавчого Чиновника, Ісуса Христа, тепер провадить ворога в позицію до битви великого дня і що ворог думає, що він є приготований до тієї великої боротьби. Активні чинники Сатани, які тепер оперують між ріжними народами землі, мусять прийти до точки, коли вони думатимуть, що вони діпняли своєї цілі після свого бажання. Тоталітарні володарі ненавидять Бога, Теократію і Ісуса Христа, царя. Подібно і великі релігійні провідники ненавидять Теократію і переконали себе, що вони, разом з іншими, будуть управляти світом замість Христа. Ті великі релігійні провідники і диктатори співпрацюють разом, щоби заперти уста всім організаціям, що не погоджуються з їхніми поглядами. Диктатори дістають силу кожного дня, і великі релігійні провідники думають, що вони йдуть на верху тієї організації, яка виступає проти справедливості, представлена через Теократичне правительство. Релігійні провідники є всі проти Теократії, і сконечности вони противляться всім, що проголошують ім’я Бога Єгови і Його правительство, і що Його правительство є єдиною надією для людства.

¹⁴ Божі люди складаються з останка і “інших овець” (Йоана 10:16), і вони будуть єдині, що будуть одважно проголошувати Теократичне правительство. Це вони виконують тепер серед трудних обставинів. Ціль релігійних провідників і тоталітарних володарів є, щоби заперти уста всім тим, що проголошують вість Теократичного правительства і це вони виконують на підставі теорії, що вість Господня проголошена такими християнами є розворотна. Вість Божого царства під Христом потрясає релігійними почуваннями тих могутніх провідників, і вони без жадних труднощів переслідують тих, що проголошують Теократичне правительство. Це повинно бути ясным для всіх, що думають тверезо, що це є боротьба між Сатаною і Господом Єговою і Його царем, із сатанськими видимими агентами, які чинять, що можуть, щоби втихомирити Християнів і вони виглядають часу, коли вони зможуть заперти уста Божим свідкам.

¹⁵ Прийде час, коли противники Теократичного правительства думатимуть, що вони доконали своєї цілі і скажуть “мир і безпека”. Як довго вони казатимуть це перед битвою Армагедон, то цього Писання виразно не відкривають. Що це вони будуть казати перед битвою, то це певно і ясно. Це не може вони будуть казати “так”, але напевно Господь дозволить їм прийти до точки, коли вони напевно скажуть: “Мир і безпека”.

¹⁶ До кого вони казатимуть “мир і безпека”? Напевно, що не до людей Єгови і інших, що співтоваришать і попирають Теократичне правительство. Це напевно буде так, тому що такі вірні слуги Бога Єгови не слухатимуть ані не зважатимуть на їх слова. Отже до кого ті могутні релігійні казатимуть ті слова Це вони казатимуть одні до других, до всіх релігійних провідників, і до послідовників релігії, тоталітарних союзників і всіх людей, що далі знаходяться під впливом і контролею релігійністів, і над якими демони уживають своєї сили. Вони всі є сліпі до правди і не мають розуміння про Божі заміри, їх висказані слова, а іменно, “мир і безпека”, не є в дійсності за миром, про який Божі слуги голосять: “Бо вони не говорять в дійсності про мир (до провідників Теократичного правительства), але кують зраду проти тих, що мають мир в країні”. (Пс. 35:20 Лише ті, що вповні вповають на Єгову матимуть супокій а країні, виглядаючи Божого визволення і вповаючи на Його спасення.

¹⁷ Релігійні провідники і тоталітарні володарі бажать бути в мирі скільки це відноситься до вістки відносно Теократії, і це вони бажать, щоби вони могли виконувати їхнє самолюбне бажання володіти світом. Таким кличем «мир і безпека» вони запрошують Бога і Христа прийняти їх умовини, щоб ніхто не перешкоджав їм. Це було вияснено післанцями, котрі цар Йорам післявстрінути Егуя, коли він побачив його наближаючогося, але від котрого він не отримав сатисфакції. Опісля сам цар (представник Диявола) пішов на

стрічу Егуя, який представляв Виконавчого Чиновника Бога Єгови в теперішнім часі. Цей образ є записаний для користи й надії тих вірних слуг Божих тепер на землі, а іменно: “І звістив сторож, кажучи: Доїхав до них та й не вертається, а їзда схожа на їзду Егуя Намессієнка, бо він жене мов скажений. І повелів Йорам запрягати. І як запрягли колесницю його, виїхав Йорам, цар Ізраїльський із Охозієм, царем Юдейським, кожен своєю колесницею. Виїхали ж вони проти його та й зустрілись із ним на ниві Езреелія Набота. Як побачив Йорам Егуя, спитав: Чи з миром, Егую? Відказав же сей: Який тут мир, покіль твоя мати Езабель безчесть творить і без кінця відьомствує?” (2 Царів 9:20–22) “А безбожним нема впокою, говорить Господь”. – Ісаї 48:22

¹⁸ Цей клич “мир і безпека” є в дійсності ложний клич, бо в дійсності мира нема. Вони не можуть мати мира в умі так довго, як вони бачуть, що Християни і їх співтовариші існують між людьми. Вони цілком хотять усунути із землі таких вістників Божого царства. Ті що так кричатимуть “мир і безпека” були представлені через Амана, котрий думав, що все було в порядку з ним, лише що його ум був занепокоєний існуванням Мардохея. (Естери 5:9–14) Їхнє внутро бунтується, коли вони бачуть, що хтось не робить чолобиття перед тоталітаріянами і релігійними провідниками, але котрі одважно проголошують Теократичне правительство. Хоч може прийти до того, що вони замкнуть уста кожному вістникові, і тоді скажуть до себе, аж тепер “мир і безпека”, однак їх ум і серце будуть занепокоєні так довго, як вони бачитимуть Господніх людей в країні.

ЗНАК

¹⁹ Нема найменшого сумніву, що ми вже далеко в “часах і порах” Господньої присутности, і Його судження народів і ми приближаємося до часу Армагедону, однак знака, який має прийти зараз перед Армагедоном, іще не видати. Многі народи тепер воюють і демократії скоро зникають. Тоталітарне правління захоплює людей, що люблять демократичне правління. Як здається, то в недалекій будучності, коли то теперішні війни і клопоти будуть полатані ським–таким миром і той мир проголосять світові. Але тут треба пам'ятати, що той проголошений мир не буде мир між народами, кажучи “мир і безпека”, про який пише апостол Павло. Римо католицька гієрархія – це найбільша релігійна організація на землі, і це дуже можливо, що голова тієї організації буде мати много до чинення із приверненням тимчасового мира між воюючими народами. Але і той так званий “мир”, не є тим миром, про який говорить апостол Павло у своїм листі до Солунян.

²⁰ Римо католицька гієрархія не глядить до Ліги народів або їх пактів, щоб установити мир.

Послідовники гієрархії вповають на папу, голову їх релігійної організації, що вони називають “основним каменем”. Вони були навчені вірувати, що (цю основу) ворота пекольні ніколи не переможуть, але коли на світі повстане правління, яке здушить всяке проголошення царства Месії, великої Теократії, тоді буде час, коли вони скажуть “Мир і безпека”. Це без сумніву відноситься до обставин на землі, коли то такі релігійні провідники не будуть більше зворушені представниками Теократичного правління. Протестантизм напевно вже більше не занепокоїть римо католицьку гієрархію, і тих кількох протестанських осіб, що займають позиції, без сумніву прилучаться до гієрархії і казати муть “мир і безпека”. Бажання всіх них є, щоби в самолюбний спосіб заволодіти і контролювати світом. Люди Єгови тепер одважно голосять вість про Теократичне правління і це що непокоїть релігійних провідників.

21 Найвисший суд Злучених Держав виразно рішив, що християни мають повне право, на підставі Конституції проповідувати євангелію царства, як словом так і друком і при помочи фонографів. Та у вічу такого вирішення, великі релігійні провідники стараються оминати рішення найвищого суду, і тепер вони оскаржують Християнів і їх співтоваришів, що вони порушують мир і порядок. Єдиний “доказ” вони дають, а це, що ті Християни і їх співтовариші йдуть до людей і розказують їм про Боже царство. Цей чин зворушує мир ума релігійних провідників, і тому вони спонукують своїх послідовників свідкувати, що ті Християни є порушителями мира. Це є дальший доказ, що це вість про Теократію, що так вельми непокоїть релігійних та тоталітарних провідників. Коли ж релігійні провідники чують вість про Теократію і знають, що і люди чують ту саму вість, тоді вони стають вельми занепокоїні і їхній мир стає нарушений, і тому вони видумують средство, щоби перешкодити проповідуванню вістки про Боже царство. Тоді вони зачинають укладати лихий закон. Ці факти є тут наведені тому, щоби доказати, що релігійні, які становлять часть тоталітарного правління, будуть казати “мир і безпека”. Це було предсказано Єговою цими словами: “На коли (бич) переходить стане, він захопить вас; а переходить кожного рана, в день і в ночі, та й сама вже чутка про його (Теократична вість) переймає страхом”. – Іса. 28:19

22 Цей текст після побічного вьяснення, звучить: “Тоді обгорне вас переляк, коли він зачне навчати вас”. Отже проповідування Християнами і їх співтоваришами про Теократичне правління занепокоїть релігійні почування самолюбних, релігійних провідників, і головних з їх отар. Єдина річ, яка усуне той страх гієрархії і її союзників, то це цілковите здушення Теократичної вістки і тих, що несуть ту вість.

23 Треба памятати, що релігія – це знаряд Сатани і демонів, якого вони уживають для відвернення людей від Бога Єгови і Його правління. Коли Ісус їхав до Єрусалиму по звичаю ізраїльських царів, тоді Його витала товпа людей, і викликувала: “Благословен грядущий в ім’я Єгови”. (Мат. 21:9; Пс. 118:26; А. П. В.) Це нарушило мир володіючих провідників і порушило їх до гніву. “Фарисеї ж казали між собою: Бачите, що не вдісте нічого? Ось увесь сьвіт за Ним пійшов!” – Йоана 12:19

24 Точно такі обставини існують сьогодні. Фарисеї і їх співтовариші могли сказати “мир” лише тоді, коли вони усунули Господа Ісуса Христа. Отже це є розумно заключити, що в теперішнім часі могутні релігійні провідники і їх союзники возьмуть той сам напрям, який взяли фарисеї. В цім часі “інші вівці” або “велика громада” (Одр. 7:9–17) постійно викликають разом з останком і проголошують присутність Христа царя і Його царство; і ті релігійні провідники порушені гнівом проти них, прикладають всякі старання, щоби здушити вість про Теократичне правління. І це вони мусять зробити, нім вони зможуть казати “мир і безпека!” Отже всі теперішні докази указують, що такі обставини точно існують, і це є знаком, що ми приближаємося до Армагедону.

25 В теперішнім часі релігійні провідники стараються здушити Теократичну вість через накликування на своїх політичних союзників, що Християни є нетерпимі, коли ж в той сам час ті релігійні є найгіршими нетерпимцями проти людей Ісуса Христа. Духовенство кричить “нетерпимість”, щоби цим заслонити свою власну нетерпимість. Вони добре пасують до злодія, що краде від других і тоді кричить “ловіть злодія!, щоби цим відвернути людей увагу від себе на інших. Ті релігійні навіть спонукують політичних та судівничих представників повторяти за ними їх клич про нетерпимість. Наприклад, на розправі перед найвищим судом, яка відбувалась 25 квітня, 1940 року, адвокат тих, що старалися змусити салютувати прапоріві мав сказати: “Отці Християни не дають тієї самої волі іншим релігіям, якої вони бажають для себе”. Отці слова були цілком чужі для справи, і не повинні були мати місця в суді, але очевидно вони були натхнені якимись релігійними провідниками.

28 Ми знаємо, що річи, які сталися в часі жидівського народу були прообразом того, що мало настати в теперішнім часі, бо так Писання говорять. Те що сталося між жидівськими провідниками в часі, коли Христос був на землі, і коли Він був розп’ятий, те повториться і сьогодні. За часів Єремії, коли Господь через свого пророка Єремію остерігав людей про надходяче нешастя, тоді релігійні провідники між жидами кричали: “мир, мир!” та мира там не було. – Єремії 6:13–15.

(Дальше буде).